Lietas Nr. C29386416
Lietas arhīva Nr. C-3864-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 14.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Vinte-Korme
ar tiesas sēžu sekretāri V.Rubīnu-Pērkoni un E.Meļņičuku
piedaloties prasītājam /pers. B/, atbildētājai /pers. C/ un trešās personas Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijas pilnvarotajai pārstāvei /pers. D/
2016.gada 20.septembrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par atbrīvošanu no uzturlīdzekļu maksāšanas un uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ (turpmāk – prasītājs) 2016.gada 15.februārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēlis prasību pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētāja) par atbrīvošanu no uzturlīdzekļu maksāšanas un uzturlīdzekļu piedziņas ar trešajām personām Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrāciju un zvērinātu tiesu izpildītāju Kristīni Priednieci.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs un atbildētāja ir nepilngadīgā /pers. E/ vecāki.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa ar 2010.gada 15.marta spriedumu lietā Nr.C29421710 piedzina no prasītāja atbildētājas labā uzturlīdzekļus bērna uzturēšanai, ik mēnesi 64,00 *euro* (Ls 45,00), bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz 7 gadiem, bet no 7 līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas mēnesī sākot no 2010.gada 15.marta līdz /pers. E/ pilngadībai.

Sakarā ar to, ka prasītājam nebija naudas līdzekļu noteikto uzturlīdzekļu segšanai, tad prasītāja vietā to atbildētājai veica Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācija. Piespriestās summas piedziņai Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa 2010.gada 13.oktobrī izsniedza izpildu rakstu, kas tika nodots Rīgas apgabaltiesas 70.iecirkņa zvērinātai tiesu izpildītājai Kristīnei Priedniecei piedziņai.

Atsaucoties uz Civillikuma 178.panta otro daļu, norāda, ja vecāki dzīvo šķirti, uzturlīdzekļi bērna uzturam tiek maksāti tam vecākam, kurš īsteno bērna ikdienas aprūpi. Arī praksē šāds princips darbojas un ir nepieciešams, lai tas vecāks pie kura bērns dzīvo, varētu nodrošināt tam aprūpi. Laikā, kad bērns dzīvo pie prasītāja, atbildētājai nav tiesības saņemt uzturlīdzekļus bērna uzturam, kā arī prasītājam nav pienākuma maksāt uzturlīdzekļus bērna uzturam atbildētājai. Bez tam ar brīdi, kad bērns dzīvo pie prasītāja, atbildētājai rodas pienākums maksāt prasītājam uzturlīdzekļus bērna uzturam.

Rīgas bāriņtiesa 2013.gada 13.novembra lēmumā Nr.1-6/2835 ir konstatējusi, ka bērns kopš 2013.gada maija mēneša atrodas prasītāja dzīvesvietā un tā aprūpē. Būtiski, ka Rīgas bāriņtiesa ar minēto lēmumu atbildētājai ir pārtraukusi bērna aizgādības tiesības, līdz ar to uzskatāms, ka bērns kopš 2013.gada 13.novembra likumīgi atrodas prasītāja aizgādībā un aprūpē nevis atbildētājas. Saskaņā ar prasītāja rīcībā esošo informāciju atbildētāja nav apstrīdējusi Rīgas bāriņtiesas 2013.gada 13.novembra lēmumā Nr.1-6/2835 konstatētos faktus, proti, ka kopš 2013.gada maija mēneša bērns dzīvo pie prasītāja. Tādējādi šādam faktam pēc būtības ir prejudikāla nozīme, kurš ar šādas kompetentas iestādes kā bāriņtiesas starpniecību ir konstatēts, nav apstrīdēts un līdz ar to attiecināms šajā lietā. Papildus norādāms, ka Rīgas bāriņtiesa ar 2015.gada 1.decembra lēmumu Nr.1-6/2614 atbildētājai bērna aizgādības un aprūpes tiesības nav atjaunojusi. Līdz ar to no minētajiem bāriņtiesas lēmumiem ir pierādāms, ka bērns atrodas prasītāja aizgādībā un aprūpē kopš 2013.gada maija mēneša. Līdz ar to šis ir atskaites periods, kurā pārtraucas prasītāja pienākums maksāt uzturlīdzekļus atbildētājai bērna uzturam, kas noteikti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 13.oktobra nolēmumu lietā Nr.C29421710. Reizē tas nozīmē, ka atbildētāja, neinformējot par apstākļu maiņu, ar nolūku netaisni iedzīvoties uz cita rēķina, nepamatoti tos saņēma no Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijas, kurai prasījuma tiesības tādā gadījumā ir pret atbildētāju nevis pret prasītāju.

Neskatoties uz to, ka Civillikuma Ģimenes tiesību sadaļā trūkst materiāltiesiskais pamats uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma atcelšanai, kas izriet vienīgi no pienākuma to maksāt vecākam, kas realizē bērna ikdienas aprūpi, savukārt aprūpi realizējošais vecāks pats par sevi jau uzskatāms, ka šo pienākumu pilda, saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 7.janvāra spriedumā lietā SKC-1478/2015 izteikto atziņu persona, kurai ar tiesas spriedumu piespriests uzturlīdzekļu maksāšanas pienākums, mainoties apstākļiem, ir tiesīga celt prasību tiesā par atbrīvošanu no šā pienākuma.

Ņemot vērā ar Rīgas bāriņtiesas 2013.gada 13.novembra lēmumu Nr.1-6/2835 konstatēto faktu, ka bērns kopš 2013.gada maija mēneša dzīvo pie prasītāja, atbildētājai ir pienākums samērā ar viņas spējām un mantas stāvokli piedalīties bērna uzturēšanā, maksājot uzturlīdzekļus bērna uzturam prasītājam, pie kura atrodas bērns un kurš ikdienā realizē pilnvērtīgu bērna aprūpes un uzturēšanas pienākumu.

Prasītāja rīcībā nav informācijas par atbildētājas materiālo stāvokli, tādējādi saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.2.punktu, atbildētājai ir pienākums katru mēnesi nodrošināt bērnam minimālos uzturlīdzekļus 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, proti 111,00 *euro* apmērā. Prasītājs ir veicis aprēķinu par bērna nepieciešamajiem ikmēneša uzturēšanas izdevumiem. Līdz ar to saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu, nepieciešamie ikmēneša uzturēšanas izdevumi ir sadalāmi starp abiem vecākiem. Bērna ikmēneša izdevumi ir 255 *euro*. Tādejādi puse no bērna ikmēneša izdevumiem sastāda praktiski noteikto minimumu.

Ņemot vērā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta nolēmumu lietā Nr.C29421710, ar kuru no prasītāja piedzina atbildētājas labā uzturlīdzekļus bērna uzturēšanai laika posmā no minētā sprieduma spēkā stāšanās brīdim līdz šīs prasības iesniegšanas brīdim, un sakarā

ar to, ka prasītājam nebija naudas līdzekļu noteikto uzturlīdzekļu segšanai, tad prasītāja vietā to atbildētājai veica Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācija, kura parādu piedziņai nodeva Rīgas apgabaltiesas 70.iecirkņa zvērinātai tiesu izpildītājai Kristīnei Priedniecei.

Prasītājam labvēlīga sprieduma gadījumā var tikt atcelts prasītāja pienākums maksāt noteiktos bērna uzturlīdzekļus kopš 2013.gada maija, kurus Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācija jau izmaksājusi atbildētājai, kurai nebija tiesības tos saņemt, jo bērns atradās prasītāja aprūpē. Gadījumā, ja atbildētāja pēc tiesas nolēmuma labprātīgi neveiks bērna uzturlīdzekļu maksājumus prasītājam un nebūs iespējama to piedziņa, tos kārtējo reizi atbildētājas vietā izmaksās Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācija, kā rezultātā var veidoties Civillikuma 1846.pantā noteiktais ieskaits. Vienlaikus arī Rīgas apgabaltiesas 70.iecirkņa zvērinātai tiesu izpildītājai Kristīnei Priedniecei būs nepieciešams koriģēt piedzenamā parāda apjomu.

Sakarā ar to, ka prasītājam uz šīs prasības iesniegšanas brīdi nav patstāvīgu ienākumu un bērns atrodas tikai un vienīgi prasītāja aprūpē un aizgādnībā, prasītājs lūdz tiesu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu noteikt nekavējošu sprieduma izpildi.

Pamatojoties uz norādīto, prasītājs lūdz tiesu atbrīvot ar 2013.gada 1.maiju uz nenoteiktu laiku no ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta nolēmumu civillietā Nr.C29421710 prasītājam noteiktā pienākuma maksāt /pers. E/ uzturlīdzekļus atbildētājai, liedzot veikt šo uzturlīdzekļu piedziņu no prasītāja, par periodu no 2013.gada 1.maija. Noteikt atbildētājai pienākumu no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz /pers. E/ pilngadībai, katru mēnesi līdz mēneša 5.datumam par tekošo mēnesi maksāt uzturlīdzekļus prasītājam bērna uzturam 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi ir 111,00 *euro*.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2016.gada 7.martā saņemti Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijas (turpmāk – fonda administrācija) paskaidrojumi par celto prasību. Paskaidrojumos norādīts, ka fonda administrācija prasību neatzīst daļā par prasītāja atbrīvošanu no 2013.gada 1.maija no pienākuma maksāt par labu atbildētājai uzturlīdzekļus bērna uzturam, liedzot veikt šo uzturlīdzekļu piedziņu no prasītāja par periodu no 2013.gada 1.maija.

Saskaņā ar Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 8.panta otro daļu, ja tiesas nolēmuma par uzturlīdzekļu piedziņu vai vienošanās par uzturlīdzekļiem izpilde Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā ir atzīta par neiespējamu vai ja parādnieks tiesas nolēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu vai vienošanos par uzturlīdzekļiem pilda apmērā, kas ir mazāks par Civillikuma 179.panta piektajā daļā noteikto, fonda administrācija, pamatojoties uz iesniegumu un tam pievienotajiem dokumentiem, izmaksā iesniedzējam no Uzturlīdzekļu garantiju fonda līdzekļiem uzturlīdzekļus par katru bērnu tādā apmērā, kādu, pamatojoties uz Civillikuma 179.panta piekto daļu, noteicis Ministru kabinets, bet ne lielākā par to apmēru, kādu paredz tiesas nolēmums vai vienošanās par uzturlīdzekļiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 572.[1] panta pirmo daļu, ja piedzinējs ir izteicis attiecīgu lūgumu un ja, piemērojot visus šā likuma 557.panta 1., 2. un 3.punktā norādītos piespiedu izpildes līdzekļus, tiesu izpildītājs konstatē, ka uzturlīdzekļu piedziņa no parādnieka nav iespējama vai iespējama tādā apmērā, kas ir mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, tiesu izpildītājs sniedz fonda administrācijai ziņas par uzturlīdzekļu piedziņas neiespējamību vai daļēju piedziņu.

Fonda administrācijā 2012.gada 12.novembrī saņemts atbildētājas iesniegums par uzturlīdzekļu izmaksu bērna /pers. E/ uzturam, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedums civillietā Nr.C29421710 /pers. C/ (uzvārds) prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna /pers. E/ uzturam un zvērinātas tiesu izpildītājas Ināras Andrejevas, Rīgas apgabaltiesas 70.iecirknis, 2012.gada 25.oktobra izziņa Nr.2314, ar kuru atzīts, ka uzturlīdzekļu piedziņa no /pers. B/ nav iespējama.

Līdz ar to lietā konstatēti visi priekšnoteikumi uzturlīdzekļu saņemšanai no Uzturlīdzekļu garantiju fonda un fonda administrācijai bija tiesisks pamats pieņemt 2012.gada 26.novembra lēmumu Nr.1-8/37790-5997 no 2012.gada 12.novembra izmaksāt atbildētājai uzturlīdzekļus prasītāja vietā bērna uzturam. Atbilstoši lēmuma 4.punktam uzturlīdzekļu izmaksa tika veikta līdz brīdim, kamēr bērns /pers. E/ sasniedz pilngadību, ja vien līdz pilngadības sasniegšanai nav zudis tiesiskais pamats uzturlīdzekļu izmaksai.

Fonda administrācijai nav tiesību iejaukties lietu izskatīšanā pēc būtības, izvērtēt tiesu pieņemtos nolēmumus, atcelt tos vai kontrolēt tiesā izskatāmās lietas, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpts Latvijas Republikas Satversmē un likumā „Par tiesu varu" garantētais tiesu neatkarības un likumpakļautības princips. Līdz ar to prasītājam bija pienākums pildīt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710 un fonda administrācijai nebija pamata konstatēt, ka būtu pieņemams lēmums par uzturlīdzekļu izmaksas izbeigšanu atbildētajai prasītāja vietā līdz 2013.gada 13.novembrim, kad ar Rīgas bāriņtiesas lēmumu atbildētājai tika pārtrauktas bērna /pers. E/ aizgādības tiesības.

2013.gada 20.novembrī fonda administrācijā tika saņemta Rīgas bāriņtiesas 2013.gada 19.novembra vēstule Nr.BT-13-14067-nd, kurā norādīts, ka ar Rīgas bāriņtiesas 2013.gada 11.novembra lēmumu Nr.1-6/2835 atbildētājai pārtrauktas bērna /pers. E/ aizgādības tiesības.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 10.panta pirmās daļas 6.punktu, fonda administrācija ar 2013.gada 21.novembra lēmumu Nr.l-8/37790-6569 nolēma no 2013.gada 13.novembra izbeigt uzturlīdzekļu izmaksu, kas atbildētājai tika veikta prasītāja vietā bērna /pers. E/ uzturam.

Fonda administrācijas kompetencē nav izvērtēt prasītāja pienākumu pildīt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710 un maksāt uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturam. Prasītāja pienākums maksāt uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturam izriet no atbildētājas civiltiesiskā prasījuma pret prasītāju par uzturlīdzekļu piedziņu. Līdz ar to tikai tiesa ir tiesīga izvērtēt prasītāja pienākumu maksāt uzturlīdzekļus par labu atbildētājai bērna /pers. E/ uzturam.

Vērtējot, vai prasītājam periodā no 2013.gada 1.maija līdz 2013.gada 13.novembrim ir bijis pienākums maksāt atbildētājai uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturam, jāņem vērā, ka bērna aprūpi vecāks var veikt arī tieši nedzīvojot kopā ar bērnu un ik dienu netiekoties ar bērnu. Kā izriet no Civillikuma 177.panta sestās daļas, tad vecākam ir tiesības noteikt bērna dzīvesvietu gan ģeogrāfiskā, gan mājokļa izvēlē. Ņemot vērā minēto, secināms, ka vecākam ir tiesības izvēlēties bērna dzīvesvietu, kas nesakrīt ar vecāka dzīvesvietu, ja vecāks īsteno aizgādību pār bērnu, kaut arī caur trešajām personām. Tāpat arī Civillikuma 181.pants nosaka, ka bērnam ir tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar jebkuru no vecākiem. Šis noteikums piemērojams arī tad, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Līdz ar to fakts, ka bērns ir atradies pie tēva, nenozīmē, ka viņš nav atradies mātes aprūpē vai ka no Uzturlīdzekļu garantiju fonda saņemtie uzturlīdzekļi nebūtu tikuši izmantoti bērna /pers. E/ uzturam. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo un otro daļu tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras, visām darbībām, ko attiecībā uz bērnu veic tiesa, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses. Ievērojot minēto, lai netiktu aizskartas bērna tiesības uz sociālo nodrošinājumu, interpretējot tiesību normas, interpretācijas rezultātam katrā konkrētā gadījumā jāsasniedz lietderīgs un taisnīgs rezultāts. Līdz ar to vērtējot, vai prasītājs ir atbrīvojams no pienākuma maksāt uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturam par periodu no 2013.gada 1.maija ir jāvērtē, vai netiks aizskartas bērna tiesiskās intereses.

Fonda administrācijas pienākums stāties atbildētājas vietā daļā par to uzturlīdzekļu piedziņu, kas atbildētājai izmaksāti prasītāja vietā no Uzturlīdzekļu garantiju fonda, izriet no fonda administrācijas un atbildētājas publiski tiesiskajām attiecībām, proti, pamatojoties uz fonda administrācijas lēmumu atbildētājai izmaksāti uzturlīdzekļi prasītāja vietā.

Atbilstoši Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 5.panta otrās daļas 2. punktam fonda administrācijai ir pienākums piedzīt no iesniedzēja, kas šajā likumā noteiktajā termiņā nav paziņojis par apstākļiem, kuri ietekmē tiesības saņemt uzturlīdzekļus, no Uzturlīdzekļu garantiju fonda izmaksātos uzturlīdzekļus un likumiskos procentus par nepamatoti izmaksātajām uzturlīdzekļu summām.

Tas nozīmē, ka fonda administrācija ir tiesīga administratīvā procesa kārtībā izvērtēt tikai to, vai uzturlīdzekļi atbildētājai izmaksāti pamatoti un vai pieņemams lēmums par nepamatoti izmaksāto uzturlīdzekļu un par tiem aprēķināto likumisko procentu piedziņu no atbildētājas, vienlaikus fonda administrācija nav tiesīga izvērtēt prasītāja pienākumu maksāt uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturam.

Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 10.panta piektā daļa nosaka bāriņtiesas pienākumu informēt fonda administrāciju par to, ka pieņemts lēmums par aizgādības tiesību pārtraukšanu, saņemts tiesas nolēmums par aizgādības tiesību atņemšanu vai aizbildnis beidzis pildīt aizbildņa pienākumus, vienlaikus bāriņtiesai nav pienākums nosūtīt fonda administrācijai pieņemto lēmumu. Līdz ar to fonda administrācijas rīcībā nebija informācija par Rīgas bāriņtiesas konstatētajiem apstākļiem, pieņemot 2013.gada 13.novembra lēmumu par bērna /pers. E/ aizgādības tiesību pārtraukšanu atbildētājai.

Fonda administrācijas rīcībā nebija arī informācijas par citiem apstākļiem, kas ietekmētu atbildētājas tiesības saņemt uzturlīdzekļus no Uzturlīdzekļu garantiju fonda, kā arī nebija informācijas, ka no Uzturlīdzekļu garantiju fonda saņemtos uzturlīdzekļus atbildētāja nebūtu izmantojusi bērna /pers. E/ uzturam.

Periodā no 2012.gada 12.novembra līdz 2013.gada 13.novembrim pavisam kopā fonda administrācija izmaksājusi prasītāja vietā uzturlīdzekļus Ls 413,00 jeb 587,65 *euro* apmērā.

Fonda administrācija šobrīd nav konstatējusi, ka periodā no 2013.gada 1.maija līdz 2013.gada 13.novembrim uzturlīdzekļi no Uzturlīdzekļu garantiju fonda atbildētājai būtu bijuši izmaksāti nepamatoti, līdz ar to fonda administrācija nav atbilstoši Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma $11.^{1}$ panta pirmajai daļai pieņēmusi lēmumu par izmaksāto uzturlīdzekļu un likumisko procentu par nepamatoti izmaksātajām uzturlīdzekļu summām piedziņu no atbildētājas.

Atbilstoši Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 14.pantā noteiktajam, parādniekam ir pienākums atmaksāt Uzturlīdzekļu garantiju fondam šā likuma 8.pantā noteiktajā kārtībā izmaksātos uzturlīdzekļus un likumiskos procentus par tiem.

Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 5.panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka fonda administrācijai ir pienākums bez sevišķa tiesas lēmuma stāties piedzinēja vietā uzturlīdzekļu lietā daļā par šā likuma 8.pantā noteiktajā kārtībā izmaksāto uzturlīdzekļu piedziņu no parādnieka. Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 5.panta otrās daļas 3.punkts nosaka, ka fonda administrācijai ir pienākums bez sevišķa nolēmuma saņemt no parādnieka likumiskos procentus par uzturlīdzekļu summām, kas izmaksātas no Uzturlīdzekļu garantiju fonda un nav piedzītas no parādnieka. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu likumiskie procenti ir 6 (seši) procenti no simta gadā.

Tas nozīmē, ka prasītājam šobrīd ir pienākums atmaksāt Uzturlīdzekļu garantiju fondam uzturlīdzekļus, kas viņa vietā izmaksāti atbildētājai, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710, un par tiem aprēķinātos likumiskos procentus.

Pavisam kopā prasītāja parāds Uzturlīdzekļu garantiju fondam šobrīd ir 684,75 *euro*, kas sastāv no viņa vietā izmaksātajiem uzturlīdzekļiem 587,65 *euro* apmērā un par tiem aprēķinātajiem likumiskajiem procentiem, kas 2016.gada martā ir 97,10 *euro*. Ņemot vērā minēto, fonda administrācijai ir prasījums pret /pers. B/ par viņa vietā izmaksātajiem uzturlīdzekļiem atbildētājai bērna /pers. E/ uzturam par periodu no 2012.gada 12.novembra līdz 2013.gada 13.novembrim.

Saskaņā ar Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 1.panta 3.punktu uzturlīdzekļi ir bērna uzturēšanas izdevumi, kurus nodrošināt bērnam ir katra vecāka pienākums neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa un kuru minimālo apmēru atbilstoši Civillikuma 179.panta piektajai daļai noteicis Ministru kabinets. Civilprocesa likuma 596.panta 5.punkts nosaka, ka piedziņu nevar vērst uz bērna uzturlīdzekļiem Ministru kabineta noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmērā, kurus, pamatojoties uz tiesas nolēmumu, maksā viens no vecākiem, kā arī uz Uzturlīdzekļu garantiju fonda izmaksājamiem bērna uzturlīdzekļiem. No minētā izriet, ka no Uzturlīdzekļu garantiju fonda izmaksātie uzturlīdzekļi var tikt izmantoti tikai un vienīgi bērna uzturēšanas nodrošināšanai – nav pieļaujama uzturlīdzekļu izmantošana prasītāja saistību dzēšanai, līdz ar to nav arī pieļaujams prasītāja minētais ieskaits Civillikuma 1846.panta izpratnē.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2016.gada 18.aprīlī saņemti atbildētājas paskaidrojumi par celto prasību, kuros norādīts, ka, iepazīstoties ar prasītāja iesniegto prasības pieteikumu, atbildētāja konstatējusi, ka tajā norādītais lietas apstākļu izklāstījums ir nepilnīgs un neatbilst lietas faktiskajai situācijai, kas, iespējams, liecina par prasītāja mēģinājumu vienpusēji sagrozīt faktus, kas var novest pie kļūdainas lietas izspriešanas.

Lieta nav strīda, ka pušu kopīgais bērns /pers. E/ kopš 2013.gada maija dzīvo pie prasītāja, tomēr atbildētāja līdz šim vienmēr ir materiāli atbalstījusi un palīdzējusi nodrošināt bērnu ar visu nepieciešamo bērna pilnvērtīgai attīstībai. Fakts, ka bērns dzīvo pie tēva nenozīmē, ka atbildētāja materiāli nav rūpējusies par bērnu un ka Uzturlīdzekļu garantiju fonda izmaksātie līdzekļi nebūtu tikuši izmantoti bērna uzturam. Prasītājs savā prasības pieteikumā norāda, ka viņam uz prasības iesniegšanas brīdi neesot pastāvīgu ienākumu, kas netieši apliecina, ka atbildētāja iesaistījās bērna uzturēšanā un saņemtie uzturlīdzekļi no Uzturlīdzekļu garantiju fonda tika novirzīti bērna vajadzībām, jo prasītājam savu ienākumu nebija.

Atbildētāja šobrīd veic visas nepieciešamās darbības, lai Rīgas bāriņtiesa viņai atjaunotu pārtrauktās aizgādības tiesības un bāriņtiesas sēde, kurā šis jautājums tiks skatīts, notiks 2016.gada 24.maijā, kas ir vienu dienu pirms paredzētās tiesas sēdes par uzturlīdzekļu piedziņu. Šā iemesla dēļ uzskata, ka lietā ir iespējams izlīgums, jo gadījumā, ja Rīgas bāriņtiesa atbildētājai neatjaunos aizgādības tiesības, viņa labprātīgi piekrīt maksāt uzturlīdzekļus bērnam valstī noteiktajā minimālajā apmērā. Atbildētāja strādā algotu darbu un viņai ir patstāvīgi ienākumi, līdz ar to lietā nav strīda par uzturlīdzekļu maksāšanas pienākumu.

Savukārt, ja aizgādības tiesības atbildētājai tiks atjaunotas un bērns atgriezīsies viņas aprūpē, saglabāsies esošais tiesiskais noregulējums un uzturlīdzekļus prasītāja vietā turpinās maksāt Uzturlīdzekļu garantiju fonds, jo prasītājam nav savu patstāvīgu ienākumu, lai piedalītos bērna uzturēšanā.

Apkopojot visus prasības pieteikumā norādītos faktus, apstākļus un argumentus, secināms, ka lieta būtu izbeidzama, jo nav strīdus priekšmeta – atbildētāja neatsakās no pienākuma materiāli palīdzēt savam bērnam un to līdz šim ir apzinīgi pildījusi un pildīs arī turpmāk līdz brīdim, kamēr tiks atjaunotas viņas aizgādības tiesības un bērna dzīvesvieta būs pie atbildētājas.

Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un lūdza to apmierināt. Papildus norādītajam lūdza tiesu noteikt, ka uzturlīdzekļi, kas atbildētājai izmaksāti par laika periodu no 2013.gada maija, atbildētājai ir jāatmaksā prasītājam.

Tiesas sēdē atbildētāja prasību neatzina un lūdza to noraidīt. Norādīju, ka pušu nepilngadīgais bērns dzīvo pie prasītāja. Laikā, kad uzturlīdzekļus prasītāja vietā maksāja fonda administrācija, atbildētāja šos līdzekļus tērējusi bērna uzturam. Šobrīd viņai ir atjaunotas bērna aizgādības tiesības.

Tiesas sēdē trešās personas Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijas pārstāve norādīja, ka uzturlīdzekļi atbildētājai izmaksāti līdz laikam, kad viņai tika pārtrauktas bērna aizgādības tiesības un nav pamata atbrīvot prasītāju no uzturlīdzekļu maksājumiem, kurus fonda administrācija izmaksājusi atbildētājai, pamatojoties uz 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710.

Tiesas sēdē trešā persona zvērināta tiesu izpildītāja Kristīne Priedniece nebija ieradusies, par saviem neierašanās iemesliem tiesu nav informējusi, kā arī nav lūgusi atlikt lietas izskatīšanu vai izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes. Par tiesas sēdes vietu un laiku zvērinātai tiesu izpildītājai Kristīnei Priedniecei paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, līdz ar norādīto, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez zvērinātas tiesu izpildītājas Kristīnes Priednieces klātbūtnes.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi civillietas materiālus kopumā, iepazinusies ar iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem un uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

No lietas materiāliem pievienotās dzimšanas apliecības Nr./numurs/ (lietas 11.lapa) redzams, ka /datums/dzimušā /pers. E/ vecāki ir /pers. B/ un /pers. C/ (šobrīd – /uzvārds/).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu no /pers. B/ par labu /pers. C/ (šobrīd – /uzvārds/) nepilngadīgā /pers. E/ uzturam piedzīti uzturlīdzekļi 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna 7 gadu vecumam, bet no 7 gadiem 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai (lietas 35. - 37.lapa).

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka ar Rīgas bāriņtiesas 2013.gada 13.novembra lēmumu Nr.1-6/2835 /pers. C/ ir pārtrauktas /pers. E/ aizgādības tiesības (lietas 13. - 19.lapa).

Tiesas sēdē prasītājs uzturēja savu prasību pilnā apmērā un lūdza atbrīvot viņu no uzturlīdzekļu, kas piedzīti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu, samaksas sākot ar 2013.gada 1.maiju, norādot, ka no šā laika nepilngadīgais /pers. E/ dzīvo pie viņa un prasītājs bērnu uztur no šā laika.

Civillikuma 179.panta pirmā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

No šā panta piektās daļas izriet, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru vecākiem ir pienākums bērnam nodrošināt neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un vecāku mantas stāvokļa. Savukārt saskaņā ar Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 1.panta 3.punktu uzturlīdzekļi ir bērna uzturēšanas izdevumi, kurus nodrošināt bērnam ir katra vecāka pienākums neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa un kuru minimālo apmēru atbilstoši Civillikuma 179.panta piektajai daļai noteicis Ministru kabinets. Šā likuma 5.panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka fonda administrācijai ir pienākums bez sevišķa tiesas lēmuma stāties piedzinēja vietā uzturlīdzekļu lietā daļā par šā likuma 8.pantā noteiktajā kārtībā izmaksāto uzturlīdzekļu piedziņu no parādnieka. Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 5.panta otrās daļas 3.punkts nosaka, ka fonda administrācijai ir pienākums bez sevišķa nolēmuma saņemt no parādnieka likumiskos procentus par uzturlīdzekļu summām, kas izmaksātas no Uzturlīdzekļu garantiju fonda un nav piedzītas no parādnieka.

No fonda administrācijas rakstveida paskaidrojumiem un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka fonda administrācija, pamatojoties uz atbildētājas iesniegumu par uzturlīdzekļu izmaksu bērna /pers. E/ uzturam, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710 /pers. C/ (/uzvārds/) prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna /pers. E/ uzturam un zvērinātas tiesu izpildītājas Ināras Andrejevas, Rīgas apgabaltiesas 70.iecirknis, 2012.gada 25.oktobra izziņu Nr.2314 par to, ka uzturlīdzekļu piedziņa no /pers. B/ nav iespējama, ir veikusi uzturlīdzekļu izmaksu atbildētājai prasītāja vietā.

No Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijas 2015.gada 21.decembra vēstules Nr.1-3/37790-21091 izriet, ka periodā no 2012.gada 12.novembra līdz 2013.gada 13.novembrim pavisam kopā fonda administrācija izmaksājusi prasītāja vietā uzturlīdzekļus Ls 413,00 jeb 587,65 *euro* apmērā un prasītāja parāds fonda administrācijai ir 765,93 *euro* tai skaitā likumiskie nokavējuma procenti 88,28 *euro* apmērā (lietas 34.lapa).

Civilprocesa likuma 203.panta ceturtā daļa noteic, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

No norādītās tiesību normas izriet, ka prasītājam ir tiesības celt tiesā prasību par viņa atbrīvošanu no uzturlīdzekļu samaksas, jo ir mainījušies apstākļi, proti, pušu nepilngadīgais dēls atrodas prasītāja ikdienas aprūpē.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs prasību par viņa atbrīvošanu no pienākuma maksāt uzturlīdzekļus atbildētājai, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710, sākot ar 2013.gada maiju, tiesā cēlis 2016.gada 15.februārī.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmo daļu bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte, bet minētā likuma 6.panta pirmā daļā noteikts, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras.

Ievērojot norādīto un ņemot vērā, ka bērna intereses un tiesības ir prioritāras, tiesa atzīst, ka prasītājs ir atbrīvojams no pienākuma maksāt uzturlīdzekļus, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu civillietā Nr.C29421710, sākot ar 2016.gada 15.februāri, kad viņš atbilstoši Civilprocesa likuma 1.pantam uzsācis savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju nevis ar 2013.gada 1.maiju kā to lūdz prasītājs, jo prioritāri, tiesas ieskatā tas atbilst bērna interesēm un prasītājs nav izmantojis savas tiesības vērsties tiesā ar šo prasību brīdī, kad viņam radās šīs prasījuma tiesības. Papildus, atbrīvojot prasītāju no uzturlīdzekļu samaksas pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta sprieduma civillietā Nr.C29421710, tiesa ņem vērā to, ka pušu starpā nepastāv strīds par to, ka pušu nepilngadīgais dēls dzīvo pie prasītāja, kurš nodrošina viņa aprūpi un uzturēšanu.

Ņemot vērā, ka apmierinot prasību, no prasības celšanas brīža tiesā - 2016.gada 15.februāra tiek pārtraukta uzturlīdzekļu piedziņa pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta sprieduma civillietā Nr.C29421710, tiesa atzīst, ka izpildu raksts, kas izsniegts šī sprieduma izpildei, pēc tā izpildes un uzturlīdzekļu piedziņas par laika periodu līdz 2016.gada 15.februārim, ir atsaucams.

Tiesas sēdē, pēc lietas izskatīšanas pēc būtības uzsākšanas (Civilprocesa likuma 163.pants), prasītājs lūdza tiesu uzlikt par pienākumu atbildētājai uzturlīdzekļus, kas viņai izmaksāti par laika periodu no 2013.gada maija, atmaksāt prasītājam. Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkts noteic, ka prasītājs ir tiesīgs rakstveidā grozīt prasības pamatu vai priekšmetu vai palielināt prasījumu apmēru, iekams nav uzsākta lietas izskatīšana pēc būtības. Ievērojot apstākli, ka prasītājs tiesas sēdē prasības grozījumus pieteica mutvārdos un pēc lietas izskatīšanas pēc būtības uzsākšanas, tiesa atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punkta noteikumiem, šādi un šajā procesa stadijā izteikti prasības grozījumi nav pieļaujami, līdz ar to tie ir noraidāmi.

Izvērtējot prasību daļā par līdzekļu piedziņu nepilngadīgā /pers. E/ uzturam, tiesa konstatē, ka prasītājs norādījis, ka bērns atrodas viņa apgādībā un ka dēla uzturam mēnesī nepieciešami 111 *euro* mēnesī, kas atbilst valstī noteiktajam minimālo uzturlīdzekļu apmēram.

Paskaidrojumos atbildētāja norādījusi, ka piekrīt maksāt bērna uzturam uzturlīdzekļus valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā, arī tiesas sēdē atbildētāja nenoliedza, ka bērna uzturēšanai ir nepieciešami līdzekļi.

Civillikuma 179.panta panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un izglītošanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam

darbam).

Civillikuma 179.panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka vecāka pienākums nodrošināt bērnam uzturlīdzekļus minimālajā apmērā ir absolūts, un tas nav saistāms nedz ar vecāka spējām dot uzturu, nedz ar viņa mantas stāvokli, kā arī neviens normatīvais akts neparedz vecāka atbrīvošanu no minētā pienākuma pildīšanas.

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt, bērnam līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai ir 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet bērnam no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai ir 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" minimālās mēneša darba algas apmērs normālā darba laika ietvaros no 2016.gada 1.janvāra ir 370 *euro*.

Tādēļ no 2016.gada 1.janvāra minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kas jānodrošina katram no vecākiem, neatkarīgi no viņu mantiskā stāvokļa, bērnam no 7 gadu vecuma līdz pilngadībai ir 111 *euro* mēnesī.

Tiesa uzskata, ka prasītāja pieprasītais uzturlīdzekļu apmērs neprasa vērtēt atbildētājas mantisko stāvokli, jo tas ir atbilstošs minimālo uzturlīdzekļu apmēram, kuru katram vecākam, neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa, ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

Pierādījumi tam, ka atbildētāja kopš prasības celšanas būtu maksājusi uzturlīdzekļus bērna uzturam vismaz Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, lietas izskatīšanas gaitā netika iesniegti. Tāpat, tiesa atzīst, ka par pamatu prasības daļā par uzturlīdzekļu piedziņu no atbildētājas par labu prasītājam nepilngadīgā bērna uzturam noraidīšanai, nevar būt apstāklis, ka prasītājai ir atjaunotas pušu nepilngadīgā bērna aizgādības tiesības, jo no Civillikuma 178. un 179.panta noteikumiem izriet, ka uzturlīdzekli bērna uzturēšanai otram vecākam ir jāmaksā tam vecākam, ar kuru bērns nedzīvo.

Ņemot vērā bērna intereses, tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļi nosakāmi atbilstoši valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēram un jānosaka procentu izteiksmē, jo minimālās darba algas apmērs ir mainīgs, tādēļ, mainoties minimālās darba algas apmēram, bērns uzreiz varēs saņemt lielāku uzturlīdzekļu summu. Turklāt uzturlīdzekļu apmērs, kas noteikts procentos no Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas, dod iespēju precīzi noteikt uzturlīdzekļu summu.

Uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr. SKC-556), piedzenami no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas tiesā – no 2016.gada 15.februāra, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju.

Ievērojot minēto, kā arī nepilngadīgā bērna intereses, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami uzturlīdzekļi /datums/dzimušā dēla /pers. E/ uzturam 111,00 *euro* apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai.

Prasītas pieteikumā prasītājs lūdzis noteikt nekavējošu sprieduma izpildi.

Civilprocesa likuma 205.panta pirmā daļa noteic gadījumus, kad nolēmums izpildāms nekavējoties, cita starpā 1.punkts noteic, ka pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāmi spriedumi par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam.

Ievērojot norādīto, tiesa atzīst, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu no atbildētājas par labu prasītājam nepilngadīgā /pers. E/ uzturam iz izpildāms nekavējoties.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem, prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un 35.panta pirmās daļas 3.punktu no /pers. C/ valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva par uzturlīdzekļu piedziņas prasību 199,80 *euro* apmērā (15% no (111,00 *euro* * 12 mēneši)).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.983 "Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" un ar Tiesu administrācijas izstrādāto vienoto metodiku par izdevumu noteikšanu, viena sūtījuma cena ir 1,57 euro.

Faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 38,47 *euro* saskaņā ar uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (lietas 3.lapa). Ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,28 *euro* apmērā, kas radušies nosūtot lietas dalībniekiem atkārtotas tiesas pavēstes uz tiesas sēdi nolēmuma paziņošanai, uzņemas valsts. Tādējādi neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 32,19 *euro* apmērā ir piedzenami no atbildētājas par labu valstij saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu un 39.panta pirmās daļas 5.punktu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 42., 44., 97., 193. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Pārtraukt ar 2016.gada 15.februāri uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. B/, personas kods /personas kods/, pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta sprieduma civillietā Nr.C29421710.

Atsaukt izpildu rakstu, kas izsniegts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta sprieduma civillietā Nr.C29421710 izpildei daļā par uzturlīdzekļu piedziņu, pēc tā izpildes un uzturlīdzekļu piedziņas par laika periodu līdz 2016.gada 15.februārim.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam 111,00 *euro* (viens simts vienpadsmit euro 00 centi) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procenti) no

Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2016.gada 15.februāra līdz /pers. E/, personas kods /personas kods/, pilngadībai.

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu ir izpildāms nekavējoši. Maksājumi veicami /pers. B/ norēķinu kontā Nr./numurs/.

Pārējā daļā /pers. B/ prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 199,80 *euro* (viens simts deviņdesmit deviņi euro 80 centi) apmērā, kas iemaksājama: saņēmējs: Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV55TREL1060190911200; BIC kods: TRELLV22; iemaksas mērķis: valsts nodeva tiesu iestādē lieta Nr.C29386416/3, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 32,19 *euro* (trīsdesmit divi euro 19 centi) apmērā, kas iemaksājami: saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods: TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr. C29386416/3.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma daļā par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu (valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu) samaksu, maksājumu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Rīgā, Lomonosova ielā 10, 105.kabinetā vai nosūtāmi pa pastu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2016.gada 14.oktobra, Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese K.Vinte-Korme